

Consideracions a l'avantprojecte de llei sobre els centres de culte o de reunió amb fins religiosos.

Benvolguda Sra. Montserrat Coll,

Des de la Lliga per la Laïcitat, creada amb l'objectiu de defensar un model de societat que garanteixi la igualtat d'oportunitats en l'accés a l'espai públic i que impedeixi qualsevol abús en aquest espai per part de cap visió particular de la realitat li fem arribar aquest document on es recullen les consideracions i sol·licituds del grup en referència a l'avantprojecte de llei sobre els centres de culte o de reunió amb fins religiosos.

Li demanem que s'admeti aquest escrit i que les consideracions i sol·licituds que s'hi recullen siguin tingudes en compte en la redacció definitiva del Projecte.

Atentament,

Lliga per la Laïcitat
Avinyó 44
08002 Barcelona

A Barcelona, 11 d'octubre de 2007

CONSIDERACIONS ENTORN L'AVANTPROJECTE DE LLEI SOBRE ELS CENTRES DE CULTE O DE REUNIÓ AMB FINS RELIGIOSOS

Text de Santiago José Castellà, Doctor de Dret, Professor de l'Àrea de Dret Internacional Públic i Relacions Internacionals i degà de la facultat de Ciències jurídiques de la Universitat Rovira i Virgili:

1. La proposta normativa aporta molt poc: només aclareix l'exigència de llicències municipals per locals de culte... la qual cosa és positiva perquè sotmet l'exercici de la llibertat religiosa i de culte a les mateixes exigències que l'exercici públic d'altres drets fonamentals, evitant l'impunitat de l'exercici del culte.

Però no soluciona el problema més greu: tenim un ordenament jurídic poc preparat pel pluralisme religiós, (menys per la llibertat de consciència) a on la impunitat de facto de l'església catòlica, -sovint recolzada sobre les normes concordataris de dubtosa constitucionalitat- no es qüestiona. La manca de previsió en el planejament urbanístic per locals de culte oculta que són les confessions minoritàries les que es veuen arraconades en polígons industrials, invisibilitzades i sota permanent sospita d'il·legalitat, mentre que l'església catòlica manté impertorbablement la seva centralitzat urbanista, sent a més la única exempta de forma general de tot tipus d'impost sobre bens immobles.

El segon problema que no s'aborda, i que és l'origen de tota reflexió sobre els locals de culte, són les tensions que genera entre el veïnat l'obertura de oratoris islàmics, i l'actuació sovint arbitrària de les autoritats municipals negant a immigrants sense vot el dret a la llibertat religiosa que garanteix, subvenciona, recolza i sovint practica quan es tracta de la molt nostrada església catòlica. Cap mecanisme de mediació intercultural es preveu en el procés d'atorgament de llicències, deixant únicament l'estreta via d'informació d'activitats potencialment molestes pels veïns.

Finalment la tècnica legislativa no sembla la més adequada: no seria preferible que cada Ajuntament establís la seva pròpia ordenança municipal, atenent a les peculiars del pluralisme religiós del seu municipi, i que des del Parlament només es fes un model d'ordenança municipal marc amb els mínims legislatius. Les qüestions de ciutadania tenen en el poder local l'espai normal de solució, si des de la legislació autonòmica es redueix el marge d'acció municipal s'aconseguirà l'objectiu de desplaçar la responsabilitat traient tensió sobre el municipi, però els problemes seguiran pendents de solució.

Comentaris d'Ateus de Catalunya a l'Avantprojecte de Llei sobre els centres de culte o de reunió amb fins religiosos:

2. A nivell general es podria discutir si és necessari un tractament específic sobre els centres de culte i de reunió amb finalitats religioses de concurrència pública diferenciat de l'existent per als espais de concurrència pública destinats a altres finalitats. També sobta que no s'incloguin els locals de reunió d'associacions no religioses, si tenen com a fita fonamental la difusió d'una cosmovisió racionalista, tal com ateus, agnòstics, etc.

Entre els articles 1 i 2 sembla haver-hi una contradicció, doncs mentre l'1 diu que "...la llei present regula determinats actes (...), la utilització esporàdica dels espais de titularitat pública...", el segon paràgraf del 2 diu que "queden fora de l'àmbit d'aplicació de la Llei els llocs de culte o de reunió amb fins religiosos ubicats en (...), o els situats en espais de titularitat pública o privada destinats a altres activitats principals."

Article 3. Els edificis i locals destinats a formació religiosa no haurien d'estar inclosos en aquesta llei, haurien d'estar sotmesos a la llei que reguli els edificis i locals de caràcter educatiu, ja que no són centres de culte ni de reunió amb finalitat religiosa. No és el mateix estudiar una religió que efectuar cerimònies o rituals propis d'aquella religió.

Article 7. Succeeix el mateix que comentàvem a l'article 1 ja que l'ús esporàdic d'espais de titularitat pública quedaria exclòs segons 2.2.

Aniria bé separar l'article en 2 paràgrafs i al final del segon afegir-hi "d'acord amb el paràgraf anterior.

A l'article 10.4 aniria bé afegir un apartat e) dient que l'atorgament de la llicència valorarà també:

e) la necessitat dels centres de culte sol·licitats per les confessions i la proporcionalitat dels centres existents de la confessió sol·licitant en el mateix terme municipal. (per evitar una concentració excessiva de centres d'una mateixa confessió en un terme municipal, i per evitar la monopolització en l'ús del sol disponible destinat a aquestes activitats per una sola o una minoria de confessions).

La disposició addicional quarta deixa oberta una porta a la subvenció indiscriminada per a l'adaptació de centres de culte. En tot cas s'hauria de regular de forma transparent mitjançant convocatòries públiques per a l'acondicionament de locals, on hi tinguessin accés no solament les confessions religioses i amb igualtat de condicions.